

KINH BỒ-TÁT ANH LẠC

QUYỂN 14

Phẩm 39: PHÁP GIỚI TRONG MƯỜI PHƯƠNG

Bấy giờ Đức Thế Tôn sắp đi vào cõi Diệt độ, chừng sau chín mươi ngày nữa sẽ nhập Bát-nê-hoàn, lúc này Đức Thế Tôn nói với bốn chúng:

–Ta ngày trước thành Phật ở nước Ma-kiệt-đà, sau khi thành Phật rồi thì an trụ ở giảng đường Pháp lạc, hằng sa các vị Bồ-tát trong mười phương thấy đều vân tập đến nơi chỗ ta, mỗi mỗi vị đều hết lòng khuyến thỉnh ta thuyết pháp. Lúc ấy có Bồ-tát tên là Ưu-bát Liên Hoa Tạng cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Người đời vì quá ngu si lầm lạc, không biết chánh pháp, kính mong Thế Tôn hãy diễn giảng rộng diệu nghĩa đạo để khiến cho chúng sinh được đội ơn độ thoát.

Lại có vị Bồ-tát tên là Ba-đầu-ma Tạng đi đến chỗ ta, cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Mãi bị chìm đắm trong sinh tử, trôi nổi nơi năm nẻo luân hồi, kính mong Đức Thế Tôn khai mở cửa pháp Cam lồ, khiến cho bao chúng sinh bị khổ loạn từ lâu đều được mang ơn tế độ.

Lại có vị Bồ-tát là Hỷ Tạng, cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế gian đầy những khổ não, với mười hai mối duyên buộc trôi nên chưa thấy được tôn nhan Bạc Đại Giác Ngộ, kính mong Thế Tôn hãy cứu độ.

Lại có vị Bồ-tát tên là Chiên-đàn Tạng, đến trước Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Năm thứ uế trước, chúng sinh nơi biển khổ khác nào nơi vạc nước sôi nên khó biết được đạo pháp chân chánh, mặt trời trí tuệ nay đã xuất hiện, kính mong Đức Thế Tôn diệt trừ tâm tối.

Lại có vị Bồ-tát tên là Kim Cang Tạng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng sinh do thường tham đắm năm thứ dục lạc nên bị lửa dữ thiêu đốt không nhận biết được tánh Như Lai, kính mong Thế Tôn hãy tuyên giảng khắp chánh pháp đến với muôn loài.

Lại có vị Bồ-tát tên là Lực Tạng đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Mọi pháp ở thế gian đều vô thường, sinh diệt, đều có hạn, Thế Tôn nay đã thị hiện ở đời, sao chẳng thuyết giảng chánh pháp?

Lại có vị Bồ-tát tên là Vô Cấu Tạng đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn hiện nay như hoa sen không hề bị vướng nhiễm bụi nhơ, trong ngoài thấy bình đẳng, kính mong được thể hiện khắp chốn chánh pháp của Như Lai.

Lại có vị Bồ-tát tên là Thanh Tịnh Tạng đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Bạc Thầy cõi trời, người từ lâu không xuất hiện, muôn người nơi thế gian luôn sống trong cảnh tối tăm. Thế Tôn nay đã giáng trần, kính mong được nghe giảng chánh pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Như Lai Tạng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Hằng sa chư Như Lai Đẳng Chánh Giác thời quá khứ khi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

xuất hiện ở đời đều thuyết pháp, sao Thế Tôn hiện nay lại im lặng?

Lại có Bồ-tát tên là Nhu Thủ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sinh ra đời được gặp Phật là khó, được nghe kinh pháp của Thế Tôn là khó, được thọ lấy thân người là khó, làm công việc độ thoát chúng sinh là khó.

Lại có Bồ-tát tên là Từ Thị, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Tất cả mọi khổ hoạn đều do ân ái sinh ra, thế gian nhiều người lầm lạc theo nẻo phi pháp, kính mong Thế Tôn khai mở con đường giác ngộ.

Lại có Bồ-tát tên là Sư Tử, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Phàm người muốn được nghe pháp thì phải đoạn trừ ba hình tướng chướng ngại, nay Thế Tôn là bậc Thầy vô thượng, mong dốc cứu độ muôn người.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Lượng Giới, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Diệu lực của Phật là vô sở úy, pháp giới là chẳng thể nghĩ bàn, chư Phật quá khứ vị lai đều thuyết pháp ở nơi chốn này.

Lại có Bồ-tát tên là Hư Không Tạng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Góc là không có Vô thượng Chánh giác, không có cầu nhiệm ô trước, độ thoát người bình đẳng, sao Thế Tôn lại an trụ trong cảnh giới tịch nhiên?

Lại có Bồ-tát tên là Tuệ Tạo, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sinh tử là hết sức khổ não, như người rơi xuống vực sâu. Thế Tôn nay là Bậc Đại Sư chèo thuyền, kính mong ra tay cứu vớt muôn loài.

Lại có Bồ-tát tên là Quang Tạo, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Các hành nay đã tận, đã dứt lìa mọi khổ trong ba cõi, bốn bậc tâm Từ bi, thệ nguyện gốc nay chính là lúc được thể hiện rõ.

Lại có Bồ-tát tên là Pháp Tạo, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Cõi chúng sinh khó lường tính hết. Tất cả mọi nẻo ân ái gặp gỡ. Ba ngôi báu luôn tồn tại. Mong Thế Tôn hãy mau thuyết pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Trước, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Ánh sáng của trí tuệ giác ngộ đã hiện rõ tỏa chiếu xua trừ bóng tối ba độc cùng năm thứ khổ hoạn của người đời, kính mong Thế Tôn hãy mau diễn giảng chánh pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Úy, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Ý vững như Kim Cang, thệ nguyện lớn luôn hết sức bền chắc, tâm thanh tịnh như hư không, mong Thế Tôn hãy dốc cứu độ bao nỗi ách của mọi người.

Lại có Bồ-tát tên là Hộ Giác, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Bậc Đại Trí đã thị hiện ở đời để hóa độ vô số người, mong được cứu độ hết thảy muôn loài, khiến đều đạt đến bờ giải thoát.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Sinh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chánh pháp thật chẳng thể nghĩ bàn mà kẻ thông tỏ thấu đạt thì quá ít ỏi. Đã vô số kiếp tích chứa các hạnh, kính mong được thể hiện đầy đủ công đức ấy.

Lại có Bồ-tát tên là Thần Túc, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Mắt trí tuệ giác ngộ nay đã có mặt ở đời, sẽ hóa độ bao kẻ mê muội. Tuệ bình đẳng gốc là không, mong được thể hiện trí tuệ khiến lìa dứt mọi khổ

hoạn ở đời.

Lại có Bồ-tát tên là Lôì Thanh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Gốc các hành là tuệ không, trí thông tỏ hết thảy mọi người, luôn nhận rõ để dứt trừ sạch mọi phiền não bụi bặm. Đối với Thế Tôn thì hiện nay đúng là lúc cần chuyển bánh xe pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Lôì Âm, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Phật là bậc tôn quý vượt hơn tất cả, trí hành hóa trong vô số kiếp, tự sinh tự nhiên diệt, là bậc được tôn quý vô lượng, không gì hơn.

Lại có Bồ-tát tên là Thường Bi, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn vốn đã tích tụ bao kiếp tu khổ hạnh, trải qua nhiều khổ nạn trong sinh tử. Mặt trời Phật nay đã xuất hiện ở đời, phải khiến cho thế gian không còn những kẻ ngu si cùng những cảnh tăm tối.

Lại có Bồ-tát tên là Huyền Hóa, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Tư duy về hết thảy các pháp nhận thấy đều là cảnh huyền hóa không thật. Đạo pháp sẽ đem đến sự bình đẳng, kính mong Đức Thế Tôn hãy mau diễn giảng chánh pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Yếm, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng sinh trong ba đời luôn khổ chưa được nghe biết về tám con đường chân chánh để tu tập, nay bậc Tối Thắng đã thị hiện ở đời, thật đã đáp được khát vọng ngưỡng mộ từ lâu của muôn loài đối với bậc Thiện Nhân Sư.

Lại có Bồ-tát tên là Dũng Mạnh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Do từ trong vô số đời, công hạnh vun đắp thật chẳng thể lường tính hết, uy thần bao trùm hết thảy, kính mong được dứt trừ sạch mọi khổ não.

Lại có Bồ-tát tên là Giác Tri, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Trí tuệ Phật thật là vô lượng, chánh pháp diễn giảng cũng vô cùng, gốc trụ cũng không trụ, kính mong chuyển bánh xe chánh pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Thiện Hành, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Gốc các pháp là vô sinh nên thấy là không sinh. Nay mặt trời tối tôn đã xuất hiện, hiện thân nơi cõi đời đầy năm thứ ô trược, kính mong hãy dốc hóa độ muôn người.

Lại có Bồ-tát tên là Chánh Kiến, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn là bậc tôn quý bậc nhất trong ba cõi, là chỗ được trời người cúng dường, chuyển pháp chấn động cả tam thiên đại thiên thế giới, sao nay lại tịch nhiên im lặng?

Lại có Bồ-tát tên là Pháp Tịnh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Ví như từ vô số kiếp, muốn tán dương hết công đức của Thế Tôn, suy cứu tận cùng về hàng trăm nẻo phước ấy thật chưa bằng một phần nhỏ xíu ít ỏi.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Tướng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Gốc là không, là vô tướng, Thế Tôn nay đã hiện đủ các tướng hành tận đạt quả Phật, sao mãi nhập Thiền định?

Lại có Bồ-tát tên là Bất Tư Nghị, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết thảy các loài chúng sinh không nhận thấy được nỗi khổ của sinh diệt. Thế Tôn đã thấu đạt gốc của mọi tướng, kính mong được thấy sự cứu độ thể hiện đúng lúc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại có Bồ-tát tên là Đạo Chủ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Tất cả các pháp là không, do nhân duyên hợp tạo nên. Đã từ lâu bánh xe chánh pháp chưa được chuyển, sao nay Thế Tôn còn nhập chánh định?

Lại có Bồ-tát tên là Luân Chuyển, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Bình đẳng, không phân biệt thương ghét, là do luôn nhớ thương đến muôn loài. Thế Tôn nay đã thật sự chiếu cố đến muôn loài, sao lại mãi im lặng?

Lại có Bồ-tát tên là Vô Lượng Biện Tài, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn là Bạc Đại Thánh tôn quý trong loài người, từng dốc sức tu tập trải qua vô số kiếp, nay đã thành Bạc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, kính mong hãy xót thương đến muôn người.

Lại có Bồ-tát tên là Sinh Tận, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Gốc của hết thảy mọi hành tất quy về vô thường, thân thường chẳng còn là thân thường. Thế Tôn nay sao lại vương nơi thân thường?

Lại có Bồ-tát tên là Bản Mặt Không, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Hư không là chẳng tận cùng, không bờ bến, chúng sinh khó được giác ngộ. Như Lai đã thể hiện rõ gốc không, lúc này nên diễn giảng chánh pháp chớ nên nghi ngờ.

Lại có Bồ-tát tên là Đa Bi, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Phàm muốn đem lại lợi ích cho mình thì trước nên hóa độ hết thảy mọi người. Đức Thế Tôn từ nơi chúng sinh mà xuất hiện, nay sao lại muốn làm trái với thệ nguyện gốc của mình?

Lại có Bồ-tát tên là Hiền Đức, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Pháp Thân tức vô lượng, sáu Độ không tăng giảm, các tướng tự trang nghiêm thân. Kính mong Thế Tôn hãy thể hiện đúng lúc trí tuệ giác ngộ giáo hóa chúng sinh.

Lại có Bồ-tát tên là Nhất Ý, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Các vị Bồ-tát trong mười phương thảy cùng vân tập đến thế giới Ta-bà, là nhằm để được nghe và lãnh hội chánh pháp. Kính mong Thế Tôn hãy mau nên giảng đạo giác ngộ.

Lại có Bồ-tát tên là Bất Hư Vọng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn là Bạc Đại Từ Bi, nhập chánh định để tư duy về mọi lẽ sâu xa vô lượng, nhưng đã quá lâu rồi, nay chính là lúc nên thuyết giảng chánh pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Hỷ Lạc, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Biết rõ vô lượng hành trong cuộc sống, hành vượt quá giới hạn ba cõi. Thế Tôn hiện nay là bậc Tôn quý trong ba cõi, kính mong hãy hóa độ mọi chúng sinh nơi ba cõi này.

Lại có Bồ-tát tên là Bản Vô, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn nay là bậc đã đạt được mọi sự thần diệu hết mực, đạo lực thật chẳng thể nghĩ bàn, thành tựu đạo quả Phật là vì chúng sinh, sao lại chưa chuyển pháp luân?

Lại có Bồ-tát tên là Ma-ha Diễn, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Ba thừa cùng một nẻo hướng tới, chưa được nghe giảng thuyết chánh pháp, Thế Tôn nay sẽ phân biệt chỉ rõ, khiến biết được cảnh giới Nê-hoàn

giải thoát.

Lại có Bồ-tát tên là Kiếp Số, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Đời sống con người đều sẽ quay về sự diệt, lìa bỏ một thân thì lại mang lấy một thân khác. Kính mong Thế Tôn hàng phục khiến vượt được mọi sinh diệt.

Lại có Bồ-tát tên là Thọ Chứng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sinh, lão, bệnh, tử là những nỗi thống khổ, năm ấm là nguồn gốc của mọi tai họa, mười hai nẻo dẫn dắt trôi buộc. Kính mong Thế Tôn mau ra tay cứu độ.

Lại có Bồ-tát tên là Bất Thuần, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Quốc độ của chúng con cách cõi này hết sức xa xôi, kính mong Thế Tôn nên mau thuyết pháp để chúng con được lãnh hội.

Lại có Bồ-tát tên là Tiệp Tật Trí, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn là bậc gồm đủ bảy Giác ý, bốn Tâm vô lượng, sẽ khiến cho bao người còn mê lầm được giác ngộ. Kính mong Thế Tôn hãy dốc độ thoát họ.

Lại có Bồ-tát tên là Thường Cử Thủ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn là Bậc Đại Nhân các tướng viên mãn, làm hiển lộ rõ tất cả các pháp, đã lìa hết thảy mọi nẻo trôi buộc, lại cũng khiến cho muôn loài cùng được lìa bỏ như thế.

Lại có Bồ-tát tên là Pháp Ý, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Các vị Như Lai thời quá khứ, thuyết giảng chánh pháp vô lượng, nay Thế Tôn đã thành Phật, mong được chuyển pháp luân.

Lại có Bồ-tát tên là Nhật Nguyệt Thanh Mãn, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế gian thảy đều là vô thường, tất cả đều quy về không nhận biết rõ về tính chất không chốn sinh, nên Thế Tôn nay là Bậc Tối Thượng trong cõi người.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Lượng Xưng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thân thanh tịnh không tạo ác, miệng thanh tịnh nên mọi ngôn ngữ luôn chân thật tin tưởng, thật là bậc siêu việt hơn tất cả, trong cõi trời, người không ai hơn được.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Dữ Đẳng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Như Lai từ nơi Như mà sinh, giáng thần nơi cõi đời là nhằm hóa độ muôn loài, nay đúng là lúc nên thuyết giảng chánh pháp, sao lại tỏ ra do dự?

Lại có Bồ-tát tên là Viễn Ly, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Từ trong vô số kiếp, thời thời đều có Phật ra đời, như mặt trời hiện hoa nở tươi, sao lại chưa thấy có ánh sáng?

Lại có Bồ-tát tên là Uy Thần, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Mười lực không ai có thể sánh, đạt Không, Vô tướng, Vô nguyện. Pháp thân như vầng sáng yên định, kính mong Thế Tôn khai mở pháp diệu Cam lộ.

Lại có Bồ-tát tên là Đạo Lực, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Quán không dứt hết mọi tưởng niệm, các hành cũng tịch nhiên dứt sạch, từ đó tự đạt đến đạo quả Phật, được cả trời người cùng cung kính.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Sở Ý, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng sinh có bao nhiêu là loài, chẳng nhận biết được cửa giải thoát, nên mong được Thế Tôn dẫn đường, mới đến cõi Vô úy.

Lại có Bồ-tát tên là Nhân Tĩnh Quán, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Lòng người như nước chảy, niệm niệm đều sinh ác, chỉ có Thế Tôn mới dứt sạch được tội rã, hoàn toàn tiêu diệt mọi mầm mống ấy.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Tận Ý, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Đã vượt qua biển sinh tử, dốc tu tập phạm hạnh, chúng sinh hiện đang khao khát có được chánh pháp, mong hãy thuyết giảng khiến họ được lãnh hội đầy đủ để tu học.

Lại có Bồ-tát tên là Bất Vi Tín, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Ba cõi đều là chốn lửa dữ, chúng sinh thật không chốn nương tựa, Thế Tôn đã luôn nhớ nghĩ thương xót họ, nên hãy mau thuyết giảng pháp cứu đời.

Lại có Bồ-tát tên là Thiện Quyền Hiện, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thông đạt tận cùng hết thảy mọi kho tàng, an trụ nơi cảnh giới giải thoát, rõ tận mọi gốc không hành, sao nay Thế Tôn còn nghĩ ngợi?

Lại có Bồ-tát tên là Đạt Bản Nguyên, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Bốn đại hợp lại nơi một chốn, đều do hành thức từ trước, si mê ái dục cùng nhau phát sinh, kính mong Thế Tôn mau chỉ dạy rõ pháp để trừ diệt.

Lại có Bồ-tát tên là Sơn Nhạc, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sở dĩ chư Phật xuất hiện ở đời là nhằm tế độ khắp cõi tam thiên đại thiên, khiến cho mọi chúng sinh còn vô minh đoạn trừ vĩnh viễn ba nẻo ác.

Lại có Bồ-tát tên là Đãi Giác, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay đã đạt được những gì chưa đạt, không còn tạo ra gốc sinh tử, tâm Thế Tôn thường định, mong được mau khởi thiền định!

Lại có Bồ-tát tên là Hiền Hộ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết thảy gốc mọi pháp, sinh diệt không chốn dấy khởi, trí tuệ thông tỏ bao nỗi khổ trong ba cõi, mong được dứt sạch hết thảy mọi lậu.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Dự Đẳng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Pháp của chư Phật không khác nhau, gốc là nhằm hóa độ mọi người. Từ nơi gốc là các ý lại, Bạc Đại Từ nay đã có mặt ở đời.

Lại có vị Bồ-tát tên là Đại Thiên, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng sinh nếu có giới hạn, được trông thấy hình tướng Như Lai nhưng chưa được nghe pháp Chân đế, kính mong hãy mau diễn giảng chánh pháp.

Lại có vị Bồ-tát tên là Hành Đạo, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay đã được thấy sắc tướng thân, hết thảy các hành đều gồm đủ, đã dốc tu tập đạt đến Bạc Chánh Giác Vô Thượng, sao lại không hành Phật sự.

Lại có vị Bồ-tát tên là Ly Cấu, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Gốc chốn phát nguyện của Thế Tôn, nhằm vì a-tăng-kỳ chúng sinh, khiến họ dứt hết mọi thứ điên đảo, thì mới trông thấy được con đường chân chánh.

Bấy giờ lại có vị Bồ-tát tên là Vô Tận, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chiêm ngưỡng tôn nhan như hoa nở, dung mạo không ai sánh bằng, công đức vượt tám nạn, do đâu lại tịch nhiên?

Lại có vị Bồ-tát tên là Vô Hy Vọng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Kính bạch Thế Tôn! Mười lực thương xót muôn loài mà hiện ở đời, giáo hóa chư Thiên cùng người đời đưa họ đến bờ giác ngộ, là con đường hành hóa của bậc Thánh hiền.

Lại có vị Bồ-tát tên là Phật Tuệ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Từ nơi cõi hư không này cho tới khắp các cõi trong mười phương, thấy đều đến nhằm được nghe và lãnh hội chánh pháp để rửa sạch tâm cấu uế, lo khổ.

Lại có vị Bồ-tát tên là Nhân Bản, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Ba cõi đầy những khổ hoạn, cũng không có nơi chốn để trốn tránh được, chỉ có bậc đầy đủ thần lực tiếp độ thì mới được an lạc vĩnh viễn.

Lại có vị Bồ-tát tên là Thiên Vương, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thân cấu uế với ba trăm lẻ năm pháp, tâm người luôn bị ô nhiễm, phải dùng ánh sáng trí tuệ giác ngộ thì mới xua trừ sạch hết.

Lại có vị Bồ-tát tên là Vô Nộ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con vốn dốc theo trí tuệ bình đẳng, nên đến nơi Đức Thế Tôn với tâm ý rất tinh táo tha thiết, là muốn được lãnh hội pháp vô lượng, để tu tập theo hành gốc không.

Lại có vị Bồ-tát tên là Vô Dục, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con nhớ về quá khứ, có Đức Phật hiệu là Năng Nhân, khuyến thỉnh xin thuyết pháp, như Thế Tôn không khác.

Lại có vị Bồ-tát tên là Nhập Định, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Từng nghe thành tựu Phật đạo, ba lượt chuyển pháp luân, sao nay Thế Tôn lại im lặng, chưa được nghe một âm thanh chuyển động?

Lại có vị Bồ-tát tên là Hải Tướng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con nay đã có được trí tuệ thông đạt, đều nhờ được lãnh hội chánh pháp. Thế Tôn vốn luôn thương xót đến mọi chúng sinh, nên xin hết lòng khuyến thỉnh Như Lai.

Lại có vị Bồ-tát tên là Sư Tử Hống, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Gốc nhất tướng là vô tướng, mọi pháp thấy đều không tịch, chỗ chúng sinh hiện chưa đạt được sẽ được Đức Thế Tôn phân biệt chỉ dạy rõ.

Lại có Bồ-tát tên là Đại Hào, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Bậc được chư Thiên tôn quý thật là với vợ, các tướng không gì sánh kịp, muốn được nghe pháp Anh lạc, để cho tất cả mọi người đều được khai ngộ.

Lại có Bồ-tát tên là Lạc Cư, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Như hoa Ưu-đàm-bát hàng ngàn kiếp mới xuất hiện. Phật lại còn vượt hơn thế nữa; nay Phật đã ra đời sao còn tự ẩn mình mà chưa chuyển pháp luân?

Lại có vị Bồ-tát tên là Thú Đạo, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Các pháp nương nhau cùng sinh, không hề nhiễm phiền não trong ba cõi, kính mong được tuôn mưa hoa Bấy giác, khiến mọi người đều được thấm nhuần.

Lại có vị Bồ-tát tên là Giảng Pháp, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Dứt mọi duyên tưởng của chúng sinh, pháp do nhân duyên hợp, tâm thanh tịnh không tịch dứt sạch mọi cấu uế, xin Thế Tôn phân biệt đầy đủ.

Lại có vị Bồ-tát tên là Nhãn Thông, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn vốn hành theo nguyện ấy, sẽ hóa độ bao kẻ còn

mê lầm, hôm nay kỳ hạn đã đến, kính mong mau thuyết giảng Tuệ không vô.

Lại có vị Bồ-tát tên là Vô Đảnh Tướng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế gian đầy đầy những chúng sinh điên đảo thật hết sức đáng thương xót, mê lầm nên không rõ đường chính, kính mong chỉ rõ nẻo ánh sáng trí tuệ.

Lại có Bồ-tát tên là Đắc Tổng Trì, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nhớ nghĩ về đời quá khứ, cùng với Thế Tôn phát thệ nguyện lớn lao, sẽ hóa độ hằng sa chúng sinh, khiến họ cùng đạt đến bờ giải thoát.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Dữ Đẳng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn nay với tướng lưỡi dài rộng, như hoa che phủ diện mạo, thấy đều do thuyết giảng chánh pháp, nên mới đạt được phước báo ấy.

Lại có Bồ-tát tên là Đại Thí, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế Tôn vốn hay thi ân cứu giúp người, chẳng hề mong được báo đáp, nên nay mới là Bạc Nhân Trung Tôn, uy đức lồng lộng như thế.

Lại có Bồ-tát tên là Cứu Cánh Tịnh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sáu Độ trí tuệ lớn, sẽ được nêu bày khắp thế gian, khiến cho những kẻ ngu si mê lầm thấy hướng về nẻo hành gốc không.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Trước Quán, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Bốn biện tài không tham đắm, ứng đối với hết thấy mọi người, mỗi mỗi đều làm rõ các mối nghi, đều do duyên phước báo từ trước.

Lại có Bồ-tát tên là Hiếu Hỷ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Xưa từng tạo duyên với hàng Thiện tri thức, thành tựu cửa đạo pháp, nay đã được thành Phật, không là chánh pháp sao có được đạo quả ấy?

Lại có Bồ-tát tên là Thâm Thâm Trí, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Tạo dựng nên hết thấy các hành, mọi đức tự trang nghiêm, chỉ có Phật mới có thể diễn giảng thông suốt, từ có cho đến cõi tận cùng.

Lại có Bồ-tát tên là Hoa Man Tử, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nhiều kiếp từng tích lũy bao công đức, thông tỏ pháp không chân thực, đức hạnh là bạc Tôn quý trong ba cõi, thấy đều do phước báo được nghe chánh pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Sắc Tướng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sáu thân của Bạc Như Lai, đều là kim cương nên không gì có thể hủy hoại được, nguyện đem pháp vô hình phổ cập đến khắp muôn loài.

Lại có Bồ-tát tên là Quán Ngoại Thân, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Như ánh mặt trời tỏa chiếu, xua tan mọi chốn tâm tối, nay chưa được thấy ánh hào quang của Phật, kính mong thị hiện rõ tướng uy nghi.

Lại có Bồ-tát tên là Cụ Túc Tướng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Luôn nhớ nghĩ đến pháp vô thường, thu giữ ý thực hành nhập định, lìa hẳn mọi cấu uế trong ba cõi, độ thoát hết thấy muôn loài.

Lại có Bồ-tát tên là Thuần Thục Căn, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nẻo hành hóa chánh pháp của chư Phật là nhằm hóa độ mọi người. Sở nguyện gốc nay đã đạt quả nên hiện tại thật đúng lúc nên thuyết pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Chúng Sinh Căn, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Pháp giới vượt mọi nghĩ bàn, căn tính của chúng sinh cũng vậy, kính mong đem diệu lực thần túc thị hiện khắp tất cả.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại có Bồ-tát tên là Thông Tuệ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Sắc tướng sáng ngời như Tuyết sơn, người đời thấy đều quy ngưỡng, nay tuy đã được trông thấy một ngôi báu. Kính mong nêu bày về hai ngôi báu nữa.

Lại có Bồ-tát (*các bản đều khuyết tên*) đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Phật đạo thật vô cùng thâm diệu, giảng dạy trao truyền tất cả các pháp, nên được xem là Bạc Pháp Vương trong ba cõi, thấy đều do gốc các pháp.

Lại có Bồ-tát tên là Cực Vi, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chư Thế Tôn trong mười phương thấy đều khiến chúng con cùng đến cõi này, chỉ nhằm được lãnh hội chánh pháp, nên không hoan hỷ khi bậc đại giác còn im lặng.

Lại có Bồ-tát tên là Sắc Thân, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Vô lượng chư Phật giới luật luôn được thanh tịnh, tự đạt được và truyền dạy lại cho người khác, hết thấy mọi nguyện đều thành tựu viên mãn.

Lại có Bồ-tát tên là Tịnh Âm Thanh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Mười tuệ, mười pháp vô sinh, mười pháp nhận biết tướng dứt, mười Địa công đức gồm đủ, mong thể hiện mười Lực thuyết pháp độ sinh.

Lại có Bồ-tát tên là Thường Định, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con nay xét thấy mình còn quá kém cõi, các trí chưa được mở rộng tầm, hôm nay kính mong Thế Tôn, chỉ rõ cho con nỗ tu tập thần túc.

Lại có Bồ-tát tên là Vô Để, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con vốn đã tự phát thệ nguyện, chính yếu là nhằm được nghe giảng dạy. Hôm nay Thế Tôn không thuyết pháp, con xin sẽ không rời khỏi chốn này.

Lại có Bồ-tát tên là Diễm Quang, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Phật đạo là hết sức khó đạt, nỗ sinh diệt của các pháp là vô cùng tận, có thể làm thanh tịnh mọi thứ phiền não cấu nhiễm, từ đây mới thích hợp cho việc hội nhập đạo chân chánh.

Lại có Bồ-tát tên là Pháp Nhãn, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Vô lượng pháp Tổng trì, âm thanh chấn động khắp trời đất, thuyết giảng pháp độ chúng sinh khiến cho hết thấy đều thành tựu Phật đạo.

Lại có Bồ-tát tên là Từ Nhân, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Các pháp thật hết mực thâm diệu sâu xa, như hư không thênh thang không dấu vết mối buộc, thông tỏ gốc không của mọi nỗ, nên được xưng tán là Bạc Nhân Trung Tôn.

Lại có Bồ-tát tên là Nhất Thừa, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Cõi sinh tử đầy những phiền não bụi bặm cấu nhiễm, tám nạn chính là những bức tường thành vây hãm, khổ ấy chẳng ai có thể cứu được, chỉ có Phật mới đủ khả năng độ thoát.

Lại có Bồ-tát tên là Thanh Minh, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Khổ thay! Già bệnh chết, ba cõi là hoa lớn, mặt trời trí tuệ nay đã xuất hiện, sao lại còn lặng im chưa thuyết giảng chánh pháp?

Lại có Bồ-tát tên là Trường Thọ, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Người đời thọ mạng ngắn ngủi, canh lạc lại là nỗ buộc trói, sáu thức chính là những kẻ phát ngôn tán trợ. Kính mong Thế Tôn hãy tiêu diệt chúng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại có Bồ-tát tên là Toán Số, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết thấy mọi loài chúng sinh đều bị ba độc phủ che, Thế Tôn đã giáng thân, kính mong mau đem pháp được để trị liệu.

Lại có Bồ-tát tên là Hợp Man Chuởng, đến trước Đức Phật cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Tiếng tăm vang động khắp mười phương, tuôn xuống những trận mưa pháp cam lồ, kho tàng chánh pháp là thâm diệu vô cùng tận, chẳng phải Phật thì ai là người có thể tuyên giảng được?

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo đại chúng:

–Các vị Bồ-tát ấy, số lượng đến hàng trăm ngàn vạn ức, mỗi mỗi vị đều hết lòng khuyến ta phát huy đạo pháp để cho chánh pháp được kính mộ khắp mọi nơi chốn, ai nấy đều ân cần bày tỏ lời thỉnh cầu tha thiết nhất đối với Phật. Ta lúc đó đã phóng ánh hào quang từ hướng lười tỏ chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới, sau đấy thì thu hồi ánh hào quang trở lại và nói với chúng Bồ-tát: “Ta nay sở dĩ có được tướng lười dài rộng như thế là vì đã phân biệt nhận rõ các pháp là không chốn có. Lại dùng tám thứ âm thanh làm chấn động vô lượng cõi Phật trong mười phương thấy đều nghe biết.”

Bấy giờ Đức Thế Tôn vì đại chúng mà nói bài tụng:

*Hết thấy gốc các pháp
Nhân duyên hợp tạo nên
Mọi quốc độ mười phương
Đều vô hình, không tịch.
Đạo ý tự nhiên sáng
Công đức các tướng đủ
Nhận rõ pháp trong ngoài
Không hình, không thực có.
Nghe ta đã thành Phật
Độ thoát cho muôn người
Có pháp Anh lạc lớn
Trang nghiêm tịnh cõi Phật.
Các vị muốn được nghe
Rõ tâm ngọn nguồn không
Mỗi mỗi nên phân biệt
Khiến đạt bờ giác ngộ.
Ta xưa bốn thế lớn
Sẽ độ kẻ mê lầm
Đâu đến mọi người thỉnh
Khiến đều có lòng buồn.
Ta gốc mới phát tâm
Đâu hạn chế số lượng
Chỉ duyên chưa gặp đạo
Nên lại im lặng vậy!*

Lúc này hết thấy các vị Bồ-tát trong chúng hội nghe Phật nói bài kệ ấy, ai nấy đều hết sức vui mừng hoan hỷ, hầu như không kiềm chế nổi, cùng nói:

–Lành thay! Thật là điều chưa từng có! Như Lai sắp sửa nêu giảng giáo pháp nhằm độ thoát chúng sinh làm thành pháp giới, bao nỗi khổ hoạn trong ba đời thấy được đội ơn giải thoát.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ nơi tòa ngồi có hơn hai vạn người, là những vị chưa đạt được thân thông, là hàng phàm phu còn đang tu học thấy đều phát tâm cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mỗi mỗi đều phát nguyện dấy khởi tâm thiện muốn được nghe pháp Anh lạc lớn lao ấy.

M